

Należy zapewnić zgodność z RODO przepisów ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, które regulują stosowanie monitoringu wizyjnego w izbach wytrzeźwień. Obowiązujące regulacje są wątpliwą podstawą prawną do utrwalania dźwięku z pomieszczeń izolacyjnych.

Prezes UODO zwrócił się do minister zdrowia Jolanty Sobierańskiej-Grendy z wnioskiem o doprecyzowanie regulacji odnoszących się do wykorzystywania monitoringu w izbach wytrzeźwień. Przepisy prawne nie stanowią bowiem wprost czy dopuszczalny jest tylko monitoring wizyjny, czy możliwe jest stosowanie jednocześnie monitoringu wizyjnego i dźwiękowego. Wątpliwości dotyczące stosowania monitoringu zgłaszane są również organowi nadzorcemu przez samych administratorów – izby wytrzeźwień.

Monitoring ingeruje istotnie w prawo do prywatności człowieka, dlatego może być dopuszczalny wyłącznie po spełnieniu szeregu warunków (zarówno prawnych, jak i organizacyjnych). Podstawa prawna regulująca stosowanie monitoringu wizyjnego powinna precyzyjnie określać granice ingerencji w autonomię informacyjną jednostki (prawo do prywatności – art. 47 oraz prawo ochrony danych – art. 51 Konstytucji RP).

Monitoring może też służyć przeciwdziałaniu naruszeniom praw człowieka, nieludzkiemu i okrutnemu traktowaniu. Nagrania pochodzące z monitoringów są od lat badane przez ekspertów Krajowego Mechanizmu Prewencji Tortur Biura RPO, którzy wizytują miejsca odosobnienia - również izby wytrzeźwień - żeby przeciwdziałać ewentualnym nadużyciom.

Obecnie przepisy ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi nie precyzują jasno czy monitoring w pomieszczeniu ma utrzymywać wyłącznie obraz czy zarówno obraz, jak i dźwięk. Według Prezesa UODO utrwalanie dźwięku jest działaniem nadmiarowym, zaś obowiązujące przepisy nie stanowią dostatecznej podstawy prawnej do prowadzenia takich czynności. Wykorzystanie monitoringu przez podmioty publiczne musi mieć zawsze podstawę prawną w konkretnych przepisach ustawowych.

Źródło: UODO